dando fidelibus quod orat̃. Math. vj. Querite ṕmū re. dei ꝛc̃. (in potentatib⁹) cōtinuatio vere exaudiuit eū petē tē pro nobis qḋ patꝫ: qꝛ potētes ſumus auxilio eius: h̄ eſt qḋ dicit (ſalus dextere ei⁹) .i. fauoꝛ gratie ei⁹ eſt (in potentatibus nr̃is) qꝛ ꝑ euꝫ potētes ſum⁹: vel ſic (ſalus dextere ei⁹) .i. tribulatio q̄cunqꝫ (eſt in potētatibus) .i. facit potētes ſpũalr̄: eſt aūt (ſalus dextere) ꝛ ſalus ſiniſtre: ſalus ſiniſtre eſt ſalus coꝛpalis: ſalus dextere tribulatio de q̄ Job vj. Beatus hō q̄ corrigit̃ a dn̄o: increpationē ergo dn̄i ne reprobes qñqꝫ ip̄e vulnerat ꝛ medet̃: ꝑcutit ꝛ man⁹ eius ſanabūt: ꝑcutit coꝛpus ꝛ ſanat aīam: ꝛ hoc (ſalus dextere eius eſt in potētatibus) .i. facit potentē ſpũalr̄. ij. Coꝛ. xij Cū infirmoꝛ tūc potēs ſum: vel (ſalus dextere eius in potētatibus) qꝛ eā appetūt illi q̄ eterna ſapiūt: ꝛ hij vere ſūt potētes q̄s neqꝫ moꝛs neqꝫ vita neqꝫ tribulatio pōt ſepare a deo: vñ ad Ro. viij. Cū induxiſſet aplus illud. pſ̄. propter te moꝛtificamur tota die eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſionis adduxit: ſ; in his oībus ſupamus ꝓpter eū q̄ dilexit nos: in ṕmo notat̃ (ſalus dextere) in ſc̄do foꝛtitudo ſiue potētatus ſalutē vō ſiniſtre appatūt qui terrena ſapiunt. de quibus ſubdit.

8 ¶ Hij in curribus ꝛ hij in equis: nos autē in nomine dei noſtri inuocabimus.

¶ Hij in curribus ꝛc̃.) nec ponit̃ h̄ hoc pronomen hij demōſtratiue: ſed q̄ſi ꝑticipatiue vt Math. xxv. Ibūt hij in ſuppliciū eternū. illi aūt in vitā eternā. Dicit̃ ergo (hij) .i. quidā (in currib⁹) .i. inuolubili ſucceſſu tempoꝝ ſupple cōfidūt (ꝛ hij) .i. alij (in eq̄s) .i. in faſtu mūdi. h̄ duo ſūt de ſalute ſiniſtre in q̄bus mali cōfidūt: ꝛ ideo nō ſunt vere potētes qꝛ confidūt nihili: nos aūt cum pondere. ſ. nos ſerui dei (in noīe dei nr̃i inuocabim⁹) ꝛ iō potētes erimus qꝛ ſicut dr̄ Prouer. xviij. Turris foꝛtiſſima nomē dn̄i (in curribus) tāgit duo genera ſupbie ad litterā vnū maius, alterū minus: maius dicebat̃ laureatuꝫ: ꝛ fiebat in curru pro aliq̄ magna victoꝛia: alterū minus dicebat̃ ouatio ab ouibus ceſis: ꝛ fiebat in equo albo: ꝛ in his duob⁹ ad litterā multū gaudebāt: ſed moꝛalit̃ notat̃ ꝙ curru trahit̃ q̄s ꝛ fert̃ ſed equo tm̄ fert̃ ꝛ a terra eleuat̃: currus igit̃ eſt cupiditas ſupba. Exo. xv. Ingreſſus eſt eques pharao cum currib⁹ ꝛ eq̄tibus eius in mare: ꝛ hoc fecit vt ꝑſequeret̃ filios iſrł. fugiētes ab eo: ſic dyabolus q̄ ꝑ pharaonē deſignat̃ fugiētes a mundo ꝑſequit̃ cupiditate ꝛ faſtu ſeculi: curr⁹ iſti ſunt plauſtra: q̄bus deſcēderūt filij iſrael in egyptū. Gen̄. xlvij. Equus eſt dignitas terrena. Eccli. x. Uidi ſeruos in equis: ſerui ſunt q̄ dyabolo ſeruiūt in pctō. Jo. viij. Qis qui facit pctm̄ ſeruus eſt pcti de equis ꝛ currib⁹. Joſue. x. Dixit dn̄s ad ioſue equos eoꝝ ſubneruabis ꝛ currus igne cōbures equ⁹ ſubneruat̃ qñ hō in dignitate humiliat̃. Eccli. iij. Quāto magn⁹ es hūilia te in omibus currus cōburit̃ qñ eſtus cupiditat̃ igne ſpũſſancti extinguit̃ illi ita: nos aūt q̄ nō ſumus de eis nō in his currib⁹ ꝛ eq̄s cōfidentes: ſ; in noīe dn̄i dei noſtri inuocabimus: ꝛ iō ſalui erim⁹. Joel. ij. Qui inuocauerit nomē dn̄i ſaluus erit. Joh. xvj. Si q̄d petieritis ṕrem meū in no. m. da. vobis. Sūt aūt currus boni. ṕmo ecc̄le. pſ̄. Currus dei decē milibus multiplex. Cant. j. Equitatui meo aſſimilaui te. Secūdo exercitus angeloꝝ. iiij. Regū. vj. Apuit dn̄s oculos pueri ꝛ vidit: ꝛ ecce mōs plen⁹ equoꝝ ꝛ curruū igneoꝝ. Tercio cetus p̄dicatoꝝ. Gen̄. l. Aſcendēte ioſeph ierūt cū eo oēs ſenes domus pharaonis habuitqꝫ in comitatu ſuo curr⁹ ꝛ eq̄tes. q̄rto Clauſtrū ſeu religio. Gen̄. xlvj. Iūcto ioſeph curru ſuo aſcēdit obuiā patri ſuo. ij. Paral. xxxv. Trāſtulerūt eū de curru ī alterū currū. Quīto bon⁹ p̄lat⁹ iiij. Reg. xiiij. Pater mi pater mi currus iſrł ꝛ auriga ei⁹. Idē. iiij. Reg. ij. Sexto choꝛus v̄tutū. iiij. Re. ij. Cū incederēt ꝛ ſermocinarent̃. Ecce curr⁹ igneus ꝛ eq̄ ignei diuiſerūt vtrūqꝫ. Curr⁹ malus ſupbia. Exo. xv. Curr⁹ pharaonis ꝛ exercitū ꝓiecit ī mare. ij. Reg. x. Occidit dauid de ſyris ſeptigētos curr⁹. eq̄ diuicie nobilitas Ira Nañ. ij. viri exercit⁹ intonātis ignee hn̄t curr⁹ a die ꝑpatōis ei⁹: agitatoꝛes ei⁹ cōſecuti ſunt. eq̄ rixa cōtumelia Auaricia Iudic. j. Nō potuit iudas delere habitoꝛes vallis. i. mūdi. qꝛ

D Duplex ē curr⁹ ſupbie.

E Curr⁹ multiplex bonus.

F Curr⁹ malus multiplex.

falcatis curribus vtebant̃. equi amoꝛ parentū ambitio dignitatum Luxuria Joſue. ij. Equos ſubneruauit curruſqꝫ cōbuſſit. ij. Reg. viij. Dauid ſubneruauit oēs iugales curruū eq̄ ventr̄ ingluuies veſtis mollicies. Adulatio Apoc. x. Uox alarū illaꝝ ſicut vox curruū. eq̄ amoꝛ placēdi cupiditas acq̄rēdi. Jactātia. iiij. Re. xxiij. Currū q̄ꝫ ſolis cōbuſſit igni. Equi ꝑ̄ſumptio ꝛ ignoꝛantia ad quid vtriſqꝫ ſcꝫ bonis ꝛ malis accidat ſubdendo declarat.

¶ Ipſi obligati ſunt ꝛ ceciderūt: nos autē ſurreximus ꝛ erecti ſumus.

¶ Ipſi obligati ſunt) alia lr̄a (incuruati ſunt ꝛc̃.) ip̄i. ſ. mali (obligati ſunt) .i. valde ligati. ſ. ſollicitudine acq̄rēdoꝝ ꝛ amoꝛe habitoꝝ de ſollicitudine. j. ad Thim̄. vj. Qui volūt diuites fieri incidūt in tēptationē ꝛ in laqueū dyaboli ij. ad Thim̄. ij. Nemo militās deo implicat ſe ſecłaribus negocijs. Prouer. xxviij. Qui feſtinat ditari nō erit innocēs. Itē coipſo ꝙ volūt aſcēdere curr⁹ ꝛ equos obligati ſunt ad deſcenſuꝫ ſicut lucifer q̄ dixit cōſcendā in celū ſuper aſtra celi exaltabo ſoliū meū. Eſa. xiiij. Et dn̄s dicit ei verū tn̄ ad infernū detraheris in ꝓfundū laci obligati debitis deſiderijs ꝛ peccatł. pſ̄. Abyſſus abyſſuꝫ ꝛc̃. vñ ſequitur (ꝛ ceciderūt) pſ̄. Cadēt oēs q̄ deſcendūt in terrā. Eſa. xxviij. Expectare expecta modicū ibi. vt vadāt ꝛ cadāt retroꝛſum ꝛ cōterant̃ ꝛ illaqueentur ꝛ capiant̃: qḋ ſic expone vt vadant in cogitatiōe cadāt in intentiōe vel cōſenſu cōterant̃ in executiōe: illaqueent̃ cōſuetudine: capiant̃ in moꝛte eterna (nos aūt ſurrexim⁹) ab infidelitate ad fideꝫ a vicijs ad v̄tutes. a deſperatiōe ad ſpem. a cupiditate ad charitatē. ab actiua ad cōtemplatiuā. a moꝛte ad vitaꝫ. a miſeria ad gliām. Et nota ꝙ duo dicit de malis ꝛ duo cōtraria de bonis: ſ; oꝛdine cōuerſo. Iux̄ illud Prouer. xij. Uerte impios ꝛ nō erūt (ꝛ erecti ſum⁹) ꝑ verā hūilitateꝫ: vñ dicit Greg. Surgūt ꝛ nō erigunt̃ q̄ per ſupbiā de v̄tutibus extollunt̃: ꝛ idē Greg. ſup Machab. vbi loquit̃ de Eleazaro q̄ occidit elephantē ꝛc̃. dicit ſub beſtia qua ſternit moꝛit̃ qui de culpa quā ſuperat eleuat̃ poſt cōuertit ſermonē ad deum patrem.

¶ Domie ſaluum fac regem. ꝛ exaudi nos in die qua inuocauerimus te. 10

¶ Dn̄e ſaluū fac regē) quaſi dicat exq̄ ſicut ſupra dictuꝫ eſt ſaluo rege xp̄o ſalui erim⁹ ergo (ſaluū fac regē) .i. xp̄m regē iudeoꝝ. i. vere cōfitentiū. Ro. x. Coꝛde credit̃ ad iuſticiā: oꝛe aūt fit cōfeſſio ad ſalutē: ꝛ ip̄o mediāte q̄ eſt aduocat⁹ noſter vt ſupra dictū eſt (exaudi nos in die q̄ inuocarim⁹ te) illuſceſcentł gr̄e q̄ intus habita vocauerimus te. tunc enī exaudit̃ hō a deo. pſ̄. Uanū eſt vobis ante lucē ſurg. in die ꝓſperitat̃: non tamē in nocte aduerſitatis. Eſa. xxj. Uenit mane ꝛ nox ſi queritis querite ꝛc̃.

¶ Pſalmus XX. Pſ̄. 20.

1 D Omine in virtute tua letabitur rex: ꝛ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.

Titulus. pſ̄. Dauid in fineꝫ patet. In p̄cedenti. pſal. egit Propheta de chriſto inq̄ntum ſacerdote ꝛ inq̄ntum rege. Sacerdos fuit inquantum homo ſe pro nobis immolās ꝛ offerens in cruce. Rex vō fuit inq̄ntum deus ſ̄m ꝙ dicit Jo. xviij. Regnū meū nō eſt de hoc mūdo. In hoc pſal. agit propheta de vtraqꝫ natura deſcribens xp̄m ſ̄m vtranqꝫ naturā intentio eſt vt credamus xp̄m in vtraqꝫ natura. ſcilꝫ deū ꝛ hominē. Modus tripartitus eſt (Primo ſummatim meritum ꝛ premiū chriſti proponit. Secūdo virtutes chriſti ꝛ meritum deſcribit ibi (quoniam preueniſti) Tercio agit de penis inimicoꝝ: ibi. (inueniatur manus tua.) qḋ in fine precedentis pſal. dixit deprecatiue: hic dicit aſſertiue: Unde ſic continuat̃ precedenti: domine ſaluum fac regem ꝛc̃. et vere ita erit: quia (o domimine in virtute tua.). id eſt in virtute ꝛ potentia quam ei das. (letabitur rex). id eſt xp̄us qui dicit̃ rex. pſal. deus iudicium tuū regi da. Hiere. xxiij. Et regnabit rex et ſapiēs erit ꝛc̃. De hac virtute ꝛ potentia: letatus eſt quādo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fecit miracula qñ vicit mortē morte ſua iudeū mundū dy
abolū: ⁊ cū ſurrexit a mortuis ⁊ cū in celos aſcendit. pſal.
Aſcēdit deus in iubilo (⁊ ſuꝑ ſalutare tuū) .i. q2 feciſti cū
ſalutare ⁊ ꝑ eū opatus es ſalutē noſtrā in medio terre (ex
ultabit vehemēter) vñ ſupra: exultauit vt gy. ad cur. vi. di
citur aūt leticia interior: exultatio exterior: ⁊ h̄ ideo quia.

2 ¶ Deſideriū cordis eius tribuiſti ei: et vo
luntate labiorū eius non fraudaſti eum.

¶ Deſideriū cordis eius) .i. ſalutē aiarū (tribuiſti ei) quā
ſalutē deſiderabat cū dicebat Joh. xix. Sitio (⁊ volūtate
labiorū eius nō fraudaſti eū) .i. q̄cquid dixit: dixit ſe velle
conceſſiſti ei. Joh. xvij. dixit. quos dediſti m̄ volo vt vbi
ego ſum ⁊ illi ſint mecū: ⁊ hac volūtate ſciebat ſe non eſſe
fraudatū: cū dixit latroni Hodie mecū eris in ꝑadiſo. Lu.
Moraliť. de viro iuſto. xxiij. Moraliter (Dñe in virtute tua le. rex) .i. ille q̄ bene
regit ſe vt xp̄o ſeruiat qui dr̄ ſeruus xp̄i: cui vt dicit Boe
tius ſeruire regnare eſt (letabiť) intus in corde (in virtu
te tua) nō in ſua. Eſa. j. Erit fortitudo vr̄a vt fauilla ſtup
pe. j. Reg. ij. Nō in fortitudine ſua roborabiť vir. pſ. Nō
ſaluatur rex ꝑ multā virtutem ſupple ſuā: vñ ſubdit: ⁊ gy
gas nō ſaluabiť in multitudine v̄tutis ſue (⁊ ſuꝑ ſaluta
re tuū exultabit) exterius (vehemēter) v̄tus dei eſt (in no
bis) ad reſiſtendū tēptationib⁹ ⁊ ad bñ operandū (ſaluta
re dei) dicit q̄ntum ad ſanationē a peccato qđ eſt morbus
ꝑiculoſus de quo debet hō dolere (vehementer) ſicut dicit
Mich. iiij. Dole ſatage filia ſyon quaſi parturiēs clama:
⁊ in pſal. Aia mea turbata eſt valde. vnde qñ ſanať ab in
firmitate debet exultare nō pax: ſed (vehementer) vñ diciť
de magis. ꝙ cū abijſſent ab herode videntes ſtellā gauiſi
ſunt valde magno gaudio: herodes ſignat dyabolū: ſtella
illuminationē gratie. Eph. v. Surge q̄ dormis ⁊ exurge a
mortuis ⁊ illuminabit te xp̄s: ſic letati ſunt filij iſrael. poſt
tranſitū maris rubri. Exo. xv. Sic interfecto holoferne ex
ultauerūt: vt diciť Judith. xv. Oēs populi gaudebāt cū
mulieribus ⁊ virginib⁹ ⁊ iuuenibus ⁊ organis ⁊ cytharis
ſalutare dei. e. tribulatio p̄ſens. pſ. Calicē ſalutaris ac. ⁊c.
in quo letandū eſt. ij. Cor. xij. Libenter gloriabor ⁊c. (de
ſideriū cordis ei⁹ tribuiſti ei) cordis nō carnis. Job. xxix.
Clamorē exactoris nō audit: ſed videť cōtrariū in paulo
qui dñm ter rogauit vt amoueret ſtimulus carnis: ⁊ ta
men nō dedit ei dñs illud deſideriū: vt habeť. ij. Cor. xij.
Soluit Grego. dicens tūc mag. exaudiunť ad meritū eoꝝ
nō exaudiūtur ad votū. i. ad voluntatē (⁊ voluntate labi
orum eius nō fraudaſti eū) q2 oculi dñi ſuper iuſtos ⁊ au
res eius in p̄ces eorū: ſed mirū videť ꝙ dicit (volū. labio
rū) cū voluntas ſit in corde nō in labijs. Solutio eſt i Ec
cleſiaſt. xxj. In ore fatuorū cor eorum ⁊ in corde ſapienti
um os eorū: vnde duo labia ſunt intellectus ⁊ affectus: h̄
ſunt labia quibus anima fidelis oſculatur deū qñ intelle
ctus cōiungiť veritati ⁊ affectus bonitati.

3 ¶ Qm̄ ꝓueniſti eū i bñdictōib⁹ dulcedinis
poſuiſti i capite ei⁹ coronā d̄ lapide p̄cioſo.

¶ Qm̄ ꝓueniſti eū). Scđa ps in qua v̄tutes xp̄i ⁊ ei⁹ me
ritū deſcribit ſic cōtinua dixi volū. la. e. nō fr. e. ſ. xp̄m. i. q̄c
q̄d dixit factū eſt ⁊ h̄ (qm̄ ꝓueniſti eū i bñdic. dul.) .i. i im
munitate peccati ꝓueniſti dicit. i. ante ortū donaſti quia in
pctō nō eſt cōceptus xp̄s: nos aūt ꝓuenimur in maledicti
one amaritudinis: q2 in peccatꝭ cōcepit nos mater nr̄a: et
naſcimur filij ire: dicit aūt pluraliter (bñdictionib⁹) q2 nō
[illegible] ſolū eſt vna: ſed plurib⁹. ſ. quattuor bñdictionib⁹ ꝓueniet
Quattuor bñdictionibus ſinglaribus xp̄s ꝓuectus eſt a deo pře. eū deus pater. Prima eſt immunitas peccati: de q̄ dictum
eſt: ⁊ de hac Exo. xxv. Facies ⁊ candelabrū de auro mun
diſſimo: candelabrū eſt chriſtus ſuꝑ q̄ ſunt ſeptē lucerne
id eſt ſeptē dona ſp̄uſſancti qđ factum fuit de auro puriſſi
mo. i. de puriſſimo ſanguine beate v̄ginis. Secūda bene
dictio fuit in vnione duaꝝ naturaꝝ de qua Lu. j. Benedi
ctus fructus ventris tui. Tercia in plenitudine gratie et
veritatis. Joh. iij. Dedit ei deus ſpiritū nō ad menſuram
ſcꝫ xp̄o a quo nos accipimus cū menſura. ⁊. Joh. j. Ple
nū gratie ⁊ veritatis. Quarta bñdictio fuit glorie q2 ab in
ſtanti cōceptionis fuit cōprehenſor. Eſa. xxij. Erit. ſ. xp̄us
ſoliū glie domus p̄ris ſui ⁊ ſuſpendā ſuꝑ eū oēm gloriam
dom⁹ p̄ris ei⁹ de his bñdictiōib⁹. Deuť. xxxiij. Neptalim
abundātia ꝑfruet ⁊ plenus erit bñdictionibus: neptalim
interpretať dilatatio. chriſtus v̄o fuit neptalim: q2 in cha
ritate dilatatus fuit etiā plenus bñdictionibus quattuor
ſupradictis: hee ſunt bñdictiones dulcedinis: terrene v̄o
ſunt amaritudinis q̄ ſunt in diuitijs: hec dulcedo eſt do
lor ille de q̄ Geñ. xxvij. Ecce odor filij mei ſicut odor agri
pleni cui benedixit dñs (poſuiſti in capite eius) .i. in p̄nci
pio p̄dicationis eius (coronaſti de lapide p̄cioſo) .i. lapi
dibus p̄cioſis duodecim apoſtolos q̄ eū p̄dicanteꝫ: quaſi
corona caput ambierunt: vñ Math. v. Videns ieſus tur
bas aſcendit in montē ⁊ cū ſediſſet acceſſerūt ad eū diſci
puli eius ⁊c. Dicit ergo (de lapide p̄cioſo) .i. de lapidibus
p̄cioſis: ſ; ſignificātius poſuit ſingulare: hij apoſtoli ſunt
duodecim lapides p̄cioſi q̄s geſtabat ſummus ſacerdos
in rationali. Exo. xxviij. ⁊. xxxix. Job. xxix. Cū ſederē qua
ſi rex circūſtante me corona eram tamē merentiū conſola
tor: vel ſic (poſuiſti in capite. e. co. de la. pre.) hoc eſt coro
nā glorie eterne que finē nō habet que diciť de lapide p̄ci
oſo videlicꝫ Topazion q̄ diciť quaſi topandion: ⁊ dicit
Grego. ꝙ topandion dr̄ eo ꝙ om̄i colore reſplendeat: eſt
ergo ſenſus (poſuiſti in ca. e. co. de la. pre.) .i. coronā glie
oēm decorē habentē: ad hanc coronā venit xp̄s ⁊ oēs qui
ꝑuenerūt ad eam ꝑ laborē ⁊ certamē. ij. ad Thim̄. ij. Nō
coronabiť niſi q̄ legittime cer. Eccľ. l. Symeon quaſi vas
auri ſolidū ornatū omni lapide p̄cioſo: ſymeon qui inter
p̄tatur exauditus vel exaudibilis eſt chriſtus qui exaudi
tus eſt in omibus pro ſua reuerentia. Heb. v. Quaſi vas
auri ſolidū in paſſione ornatū ⁊c. in reſurrectione.

¶ Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei longitudinē 4
dierū in ſeculū: et in ſeculū ſeculi.

¶ Vitā petijt) cōtinuatio (ideo poſuiſti) q2 ip̄e (petijt) ſi
bi ⁊ mēbris ſuis (vitā) .ſ. glorie ⁊ tribuiſti ei in reſurrectio
ne (in longitudinē dierū) .i. longā vitam (in ſeculū) cōſe
cutiuū (ſeculi) .ſ.ineternū: vel ſic (vitam) gratie ⁊ longi
tudinē (petijt a te) pro mēbris ſuis ⁊ tribuiſti ei (long tu
dinē dierū in ſeculum ſeculi) .i. vſq; ad cōſummationē ſe
culi: de hac petitiōe. Joh. xvij. Pater ſanctifica eos in ve
ritate. i. cōfirma in fide: ⁊ ſequiť ibi nō pro eis tm̄ rogo. ſ.
pro apoſtolis ſed pro eis q̄ credituri ſunt per verbū eoꝝ
in me (⁊ tribuiſti ei) ſicut diciť Eſa. liij. Si poſuerit aiam
ſuam pro peccato videbit ſemē longeuum. Job. xxix. Si
cut palma multiplicabo dies ⁊c. qđ ſic exponit Gre. Pal
ma in imo gracilior eſt ſuperius iuxta fructus groſſeſcit ⁊
bene cōuenit eccleſie: ſm illud Canť. vij. Statura tua aſſi
milata eſt palme: eccleſia em̄ temporibus primis fuit gra
cilis ⁊ parua: ſed in fine cū cōuertenť iudei erit lata: ⁊ ſm
vtrunq; modū legendi bene ſequiť.

¶ Magna eſt glia eius in ſalutari tuo. glo 5
riam ⁊ magnū decorem impones ſuꝑ eum.

¶ Magna eſt gloria eius) .ſ. xp̄i. i. innotuit eſſe magna:
tūc em̄ res eſſe diciť qñ venit in noticiā (in ſalutari tuo).
id eſt in reſurrectiōe que ſalutaris patr̄ diciť: eo ꝙ aucto
ritate p̄ris eius ſaluati ſum⁹ (magna) eſt dico in ſe ſcđm
p̄mū modū legēdi vel ſm ſcđm modū (magna eſt in mē
bris ſaluať. Iux illud Prouer. xiiij. In mlťitudine popu
li dignitas reg. ⁊ in paucitate pleb ignorātia p̄ncipis (glo
riā ⁊ magnū decorē impones ſuꝑ eū) qñ eū ad dexterā tu
am collocabis: ⁊ ꝑ hoc qđ dicit (ſuꝑ eū) notať hūilitas ꝑ
quā meruit illā gliam: ſm illud qđ dr̄. Philť. ij. Hūiliauit
ſemetip̄m factus obe. vſq; ad mortē: ꝓpter qđ ⁊ deus exal
tauit illū ⁊ donauit ei no. qđ eſt ſuꝑ omne nomē ⁊c. Iuxa
hoc dicit Greg. Si ad ſublimitatꝭ gliam tenderent prius
viam humilitatis inuenirent: vel ſic (gloriā ⁊ magnū de
corem) .i. glorioſos ⁊ decoros apoſtolos. pſ. Cōfeſſionem
⁊ decorē induiſti. pſ. Dñs reg. deco. indut⁹. Eſa. xxxiij. Re
gem in decore ſuo videbunt (impones ſuꝑ euꝫ) q̄ eſt fun
damentū apoſtolorū. Eph. ij. Vel (gloriā ⁊ magnum de
co.) .i. glorioſam eccleſiam nō habentē maculā aut rugā.
Eph. v. Et vere ita erit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

6 ¶ Qm̄ dabis eū in bn̄dictionē in ſeculum
ſeculi: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo
¶ Quoniā dabis eū) .i. xp̄m in benedictionibus (in ſecu-
lū ſeculi) duraturā .i. eternā. id eſt ipſe erit in benedictōne
eterna benedictus ⁊ bn̄dicens: quia ꝑ eum omēs benedi-
cūtur: ſicut promiſit deus abrae. Gen̄. xxij. In ſemine tuo
benedicētur omēs gentes. Gal. iij. Abrae dicte ſunt pro-
miſſiōes ⁊ ſemini eius: nō dicit in ſeminibus quaſi in mul-
tis: ſed quaſi in vno ⁊ ſemini tuo q̄ eſt chriſtus: ⁊ que erit
illa bn̄dictio ſubiūgit (letificabis eum in gaudio) qđ erit.
(cū vultu tuo) .i. in tua p̄ſentia in qua nō ſolum ipſe xp̄s:
ſed etiā ⁊ ſui gaudebūt quādo erit omia in omnibus: po-
ſtea addit cauſam precedentiū.

7 ¶ Quoniā rex ſperat in domio: ⁊ in miſeri-
cordia altiſſimi non cōmouebitur.
¶ Quoniā rex) xp̄us homo (ſperat in dn̄o) nō tamen eſt
ſpes ꝓprie: ſed certitudo (⁊ in miſericordia altiſſimi non
cōmouebitur) .i. certus de miſcđia altiſſimi: cuius virtus
obumbrauit ei (nō cōmouebit᷑) .ſ. totaliter in corpe ⁊ ani-
ma. vel (non cōmouebit᷑) q̄ꝫtum ad paſſionē ⁊ propaſſio-
nē: ſed incōmotus ⁊ humilitate ⁊ obedientia vſqꝫ ad mor-
tem ꝑmanebit. Prouerb. xxviij. Iuſtus q̄ſi leo cōfidens
abſqꝫ terrore erit. Moraliter (qm̄ preue. e. in bn̄di. ⁊c̄.) do-
minus ꝑuenit hominē multis modis. ſcꝫ dando volunta-
tē boni: vnde Auguſt. Preuenit vt velimus ſequit᷑ ne fru-
ſtra velimus Greg. ſup Luc. xv. De filio prodigo: nec illā
voluntatē redeundi habuiſſet niſi ꝑus pater eā in occul-
to inſpiraſſet. j. Iob. iiij. Nō quaſi nos dilexerim⁹ eū: ſed
qm̄ ipſe prior dilexit nos. Itēꝫ monendo. Eſa. xxx. Aures
tue audient verbū poſt tergū mouentis. Itē vt lux que ꝑ-
uenit oculū. Io. j. Lux in tenebris lucet. Itē exaudiendo.
pſ. Preparationē cordis eoꝝ audiet auris t. Eſa. lxv. An-
teqꝫ clamēt ego exaudiā. Item in bn̄ficiorum collatione.
Tyt. iij. Non ex opibus iuſticie que fecimus nos: ſed per
miſcđiam ſuā ſaluos nos fecit. Itē ꝑuenit querentes ſe.
Sap. vj. Preoccupat q̄ ſe cōcupiſcunt vt illis ſe priorem
oſtēdat (in bn̄dictionibus) que cōſiſtunt in multis. ſcꝫ in
amotione culpe. Eccli. xxxix. Benedictio illius quaſi flu-
uius inundabit: q2 ſcꝫ lauat ſordes. Itē in collatione gra-
tie Gen̄. xxvij. Det tibi de⁹ de rore celi ⁊ de pinguedine ter-
re abundantiā. Item in cōſeruatione gratie. Deut. xxxiij.
Benedictio illius qui apparuit in rubo veniat ſup caput
ioſeph. Item in gratie multiplicatiōe. Heb. vj. Terra ſe-
pe venientē ſup ſe bibens ymbrē ⁊ generās herbā oportu-
nā his a q̄bus colit᷑. Pſ. Benedictionē dabit legiſlator.
ibunt de virtute in virtutē .i. accipit bn̄dictionē a deo. Itē
in gl̄ie largitiōe. Eccli. xj. Benedictio dei in mercedē iuſti
feſtinat: hec ſunt bn̄dictiones dextere q̄s ſolas merito vo-
cat bn̄dictiones dulcedinis: q2 benedictiōes ſiniſtre ama-
ritudinis ſunt q̄ conſiſtūt in collatiōe diuitiaꝝ ⁊ dignita-
tū ⁊ huiuſmodi. Eccli. j. Vidi cūcta q̄ ſunt ſub celo: ⁊ ecce
vniuerſa vanitas ⁊ afflictio ſpūs ecce amaritudo (poſui-
ſti in ca. eius) .i. in mēte iuſti q̄ dicit᷑ caput. Eccli. ix. Oleū
de capite tuo nō deficiat (coronā de lapi. ꝑcioſo) .i. ornatū
virtutū. hec corona hꝫ quattuor lapides ꝑcioſos. ſ. quat-
tuor virtutes cardinales: prudentiā hꝫ ab anteriori parte
vt caueat a futuris iuſticiā a poſteriori: vt ſatiſfaciat de ꝑ-
teritis temperantiā a dextris ne eleuet᷑ in proſperis forti-
tudinē a ſiniſtris ne ſuccūbat in aduerſis: vel (coronaꝫ de
la. pre.) .i. memoriā de xp̄o qui eſt lapis ꝑcioſus de q̄ Eſa.
xxviij. Mittam in fundamētis ſyon lapidē angularē pre-
cioſum. Cant. viij. Pone me vt ſignaculū ſuper cor tuuꝫ:
cor eſt caput de quo ſupra dictū eſt. ſ. mens ſignaculuꝫ eſt
corona ſicut fit in nuptijs ⁊ feſtis oēs qui ſunt de familia
ſponſi coronas deferūt in ſignū leticie. hoc dat deus in ꝑ-
ſenti. In futuro aūt dabit vitaꝫ eternā de qua ſubdit (vi-
tam) .ſ. eternā (petijt a te) ſm̄ illud. Pſ. Vnā petij a dn̄o
hanc reqrā vt inha. in do. dn̄i ⁊c̄. (⁊ tribuiſti ei lōgitudinē
dieꝝ in ſeculū ⁊ in ſec. ſe) Prouer. iij. Lōgitudo dieꝝ i de-
xtera eius: ſcꝫ retinēt longā vitā: ⁊ nos retinem⁹ lōgā viā

B — Moralit. de viro iuſto. Et primo qualiter dn̄s preuenit hoiem multis modis.

C — Benedictiones dei multe.

D — De quattuor ꝟtutib⁹ q̄s deuſ ponit vt corona i capite iuſti.

ſapiens ⁊ eternus ideo letat᷑ de longa via. Ioh. xiiij. Ego
ſum via ⁊c̄. Prouer. viij. Qui me inuenit vitam inuenit ⁊
in facilitate dandi notat᷑ dei maxima miſcđia: dicit enim.
(petijt ⁊ tribuiſti) quid eīm facilius q̄ꝫ petere ꝓpter quod
redarguit diſcipulos Ioh. xvj. Vſqꝫ mō nō petiſtis quic-
q̄ꝫ in nomine meo petite ⁊ accipietis vt gaudiū veſtrū ſit
plenū (magna eſt gloria eius) .i. iuſti (in ſalutari tuo) .i.
in chriſto qui eū ſaluauit per crucē: vn̄ ad Gal. vlti. Mi-
hi abſit gloriari niſi in cruce dn̄i noſtri ieſu xp̄i. ij. Cor. x.
Qui gloriat᷑ in domio glorie᷑ (gloriā ⁊ magnū decorē im-
pones ſuper eū gloriam) q̄ꝫtum ad dotes anime (magnū
decorē) q̄ꝫtum ad dotes corporis. Iob. xl. Circūda tibi de-
corem ⁊ in ſublime erigere ⁊ eſto glorioſus: hoc autē faci-
es nō exigentibus meritis: ſed ex tua gratia: hoc eſt quod
ſequit᷑ (quoniā dabis) ex gratia (eū in benedictionē) illaꝫ
Venite benedicti patris mei ⁊c̄. Math. xxv. Pſ. Domi-
nus benedicet populo ſuo in pace: ⁊ in hac benedictione
cōcurrent duodecim Que notant᷑ Gen̄. xxvij. Det tibi de-
us de rore celi ⁊ de pinguedine terre abundantiā ⁊c̄. Pri-
mū notat᷑ (in rore) .ſ. refrigeriū ⁊ protectio cōtra eſtū tri-
bulatiōis. Pſ. Tranſiuimus ꝑ ignē ⁊ aquam ⁊ eduxiſti
nos in refrigeriū. Secundū (in pinguedine terre) .in qua
notat᷑ ſtabilitas ⁊ firmitas in bono: quia inter elemēta fir-
mior eſt terra: vnde pſal. Qui fundaſti terrā ſup ſtabilita-
tem ſuā. Eccli. j. Generatio aduenit generatio ꝑterit: ter-
ra autē ineternū ſtat. Terciū notat᷑ cum dicit (frumenti)
in quo ſignat᷑ omis defectus ſuppletio ⁊ amotio Apoſto-
lus Apoc. vij. Non eſurient neqꝫ ſitient amplius. Quar-
tum cū dicit (vini) in quo notat᷑ obliuio omniū miſeriarū
Prouer. xxxj. Date ſicerā merentibus ⁊ vinū his q̄ ama-
ro ſunt animo bibāt ⁊ obliuiſcant᷑ egeſtatis ſue ⁊ doloris
ſui nō recordentur amplius. Eſa. lxv. Obliuioni tradite
ſunt anguſtie priores. Quintū (in oleo) per quod notat᷑
gaudiū ineffabile. pſal. vt exhilarent faciem in oleo. Eſa.
lj. Leticia ſempiterna ſup capita eorum gaudiū ⁊ leticiaꝫ
tenebūt ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Sextū cum dicit (ſerui-
ant tibi populi) per quod notat᷑ ꝙ omīs creatura ſeruiat
voluntati eorū. Math. xxv. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q2
in pauca fuiſtis fidelis: ſupra multa te cōſtituā. Septimū
cum dicit (et adorēt te tribus) per qđ ſignat᷑ honor queꝫ
habebūt Sap. v. Ecce quomodo cōputati ſunt inter fili-
os dei ⁊ inter ſanctos ſors eorū eſt. Pſal. Gloria ⁊ hono-
re coronaſti eum dn̄e ⁊c̄. Octauū notat᷑ cū dicit (eſto do-
minus fratrū tuorū) in quo ſignat᷑ participatio bonorum
omniū. ſicut eīm lucente ſole omēs participāt lucē ſine di-
minutiōe ⁊ ꝑiudicio alicuius: ita q̄libet ſanctus ꝑticipa-
bit gaudiū alterius. pſal. Particeps ego ſum omniū timē-
tiū te. Nonū cū dicit (⁊ incuruent᷑ ante te filij matr̄ tue)
per quod intelligit᷑ omniū rerū dominiū. pſal. Omia ſub-
ieciſti ſub pedibus eius. Decimū ibi: q̄ maledixerit tibi ſit
ille maledict⁹) .in quo notat᷑ vindicta inimicoꝝ. Apoca.
vj. Vſqꝫquo dn̄e nō iudicas ⁊ vindicas ſanguinē noſtrū.
de his qui habitāt in terra ⁊ date ſunt illis ſingule ſtole. ſ.
anime: ⁊ dictū eſt illis vt requieſcāt tēpus adhuc modicū
donec impleat᷑ nūerus cōſeruorū ⁊ fratrū eorū qui interfi-
ciendi ſunt ſicut ⁊ illi. Vndecimū cuꝫ dicit (qui bn̄dixerit
tibi ſit ille bn̄dictus) per qđ notat᷑ remūeratio amicoꝝ et
benefactorū. Math. x. Qui potū dederit vni ex minimis
iſtis calicē aque frigide nō perdet mercedē ſuam. Duode-
cimū notat᷑ in oſculo Yſaac: in quo ſignat᷑ coniunctio xp̄i
cū eccleſia: quia ſicut nulla eſt diuiſio inter oſculantes: ita
nulla erit diuiſio inter xp̄m ⁊ eccleſiā hoc eſt oſculū ſpon-
ſe. Cañ. j. Oſculet᷑ me oſculo oris ſui: hec ſunt duodecim
ſtelle in corona ſponſe. Apoca. xij. In capite eius corona
ſtellarū duodecim. Hec ſunt duodecim benedictiōes fili-
orū iſrael. Gen̄. penulti. ⁊ Deut. penul. (Letificabis eum
in gaudio eterno cū vultu tuo) .i. cū filio tuo: quia vt di-
cit Aug. Filius eſt imago expreſſa a patre cū q̄ vultu ſem-
per erit iuſtus in gaudio: vn̄. j. Theſſal. iiij. Simul rapie-
mur cū illis in nubibus obuiā xp̄o in aera: ⁊ ſic ſemꝑ cum
dn̄o erimus: itaqꝫ cōſolamini inuicē in verbis iſtis: ecce le

E — De duodecim benedictiōibus q̄s dabit deus electis ſuis i die iudicij.

tificatio cum vultu dei Iohā.xxxiij. Videbis faciem eius in iubilo.⁊ hoc.

¶ Quoniā rex ſperat in dño).i.quoniā iuſtus q̄ ſe regit ſperat in dño vt eū regat in p̄ſenti ⁊ ſaluet in futuro.de p̄mo pſal. Niſi dñs cuſto.ciui.fru.vi.qui cuſto.eā.de ſecūdo Phil.iij. Saluatorē expectamus dñm noſtrum ieſum chriſtū:q̄ſi dicat nō in aliū ſperamus.pſal. Qui ſaluos facit ſperantes in ſe:⁊ in miſe̾dia altiſſimi nō cōmouebitur. id eſt ex miſericordia dei habebit ꝙ non cōmouebit̄ in p̄ſenti a gratia nec in futuro a glīa Treñ.iij. Miſe̾die dñi q2 non ſumus cōſumpti a culpa p̄nti ⁊ pena futura.

8 ¶ **Inueniat̄ manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs q̄ te oderunt.**

¶ Inueniat̄ manꝰ tua) hec eſt tertia ps in qua agit ꝓpheta de penis inimicoꝝ chriſti. Dicit ergo cōuertens ſermonē ad filiū qui ante loquebat̄ ad patrē o xp̄e (manꝰ tua). id eſt vltrix poteſtas. Eccli.x. In manu dei p̄tās terre inueniat̄ cū ad iudiciū veneris oībus inimicis tuis:⁊ eſt p̄dictio nō optatio:quaſi dicat ſentient te per vindictā qui te vel de te bene ſentire noluerūt p̄ fidē ⁊ operantē charitatē.pš. Cognoſcet̄ dñs iudicia faciēs q̄ modo nō cognoſcitur miſe̾diam ⁊ pacē offerens (⁊ dextera tua).i.aſperima vindicta (inueniat oēs q̄ te oderūt).q.d.quos non inuenit h̄ in aliquo bono inueniet in eterna miſeria. Eccli.xxxvj. Glorifica manū ⁊ brachiū dextrū excita furorē cōferente irā. Et nota ꝙ p̄mo dicit paſſiue (inueniat̄) ⁊ ſecundo actiue (inueniat) ad notandū ꝙ ex p̄te maloꝝ erit paſſio ⁊ ex p̄te dei actio:q2 in p̄nti ipſe paſſus eſt ⁊ ipſi agūt cōtra eū. Itē p̄us dicit (manꝰ) ſine diſtinctiōe:⁊ poſtmodū cū diſtinctiōe dicit (dextera) q2 ex p̄te illoꝝ nulla eſt diſtinctio:ſed ex p̄te xp̄i fuit ſemꝑ diſtinctio:vel cū dī (inueniatur ⁊c̄.) ad patrē loquit̄ ꝓpheta:⁊ manꝰ ⁊ dextera ſumit̄ pro filio:⁊ legit̄ p̄ma ps in bono:ſecūda in malo ſic o pater (manꝰ tua).i.filius tuus (inueniat̄) in p̄nti per fidē ⁊ correctionē (oībus inimicis tuis) vt cōuertant̄ (⁊ dextera tua).i.filius diſtincte iudicaturus (inueniat oēs q̄ te oderūt) ꝑtinaciter puniendos inuenit̄ quādoq3 tribulatio et dolor ad correctionē:vt in pſal. Tribulationē ⁊ dolorē inueni ⁊ nomē dñi inuocaui:quandoq3 aūt tribulatio ⁊ dolor inueniunt hoīes ad puniendū eternaliter vt cōiter ſolet dicere aliq̄s qñ male tractat̄ ab aliquo iſte inuenit me ſic ponit̄ h.pš. Pericula inferni inuenerūt me.

9 ¶ **Pones eos vt clibanū ignis in tempore vultus tui: dominus in ira ſua cōturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis.**

F De penis dānatorū in inferno.

¶ Pones eos vt clibanū ignis) In p̄cedēti v̄ſu egit ꝓpheta de pena maloꝝ in genere:hic incipit oſtēdere modū pene ⁊ quot ⁊ q̄bus penis puniēt̄ mali:⁊ in his duobꝰ verſibus aſſignat q̄nq3 penas. Prima eſt remorſio cōſcie ibi. (pones eos ⁊c̄.) Scd̄a aſpectꝰ irati iudic̄ ibi (dñs in ira ſua cōturbabit eos) Tertia ignis gehēne ibi. (⁊ deuo.eos ignis) Quarta amiſſio eterne bñdictiōis ibi (fructū coꝝ) Quīta inutilitas oīm operū ſuoꝝ ibi (⁊ ſemē eorū a filijs hoīm). Dicit g̃ (pones eos).ſ.malos (vt clibanū ignis). id eſt ſicut ignis ardet in clibano interiꝰ ſic vermis cōſcientie exuret eos. Oſee.vij. Oēs adulterātes q̄ſi clibanus ſuccēſus a coquēte adulterātes ſunt q̄cunq3 alij q̄̄ deo ſe cōiūgūt inordiate:coquēs eſt dyabolus q̄ malas cogitationes miſtrat ſicut coquus ligna. Treñ.vlt. Pellis nr̄a velut clibanꝰ exuſta eſt a facie tēpeſtatū famis:h̄ qñ erit hoc (in tp̄e vultus tui).i.in tp̄e voluptuoſitatꝭ tue.i.tui mouētis ſupcilia qđ eſt cōminātis:h̄ erit qñ tuba canet:ſurgite mortui venite ad iudiciū:iſtud v̄bū erit aſperū de q̄ dicit Ipſe liberauit me de laqueo venātiū ⁊ a v̄bo aſpero (dñs in ira ſua) quā oñdet malis in vultu nō ſoluz cōminātē:h̄ vehemēter irato (cōturbabit eos) diſceptādo cū eis eſuriui ⁊ nō dediſtis m̄ manducare ⁊c̄. ⁊ hoc v̄bū erit aſperius ⁊ videre eū:ita iratū magna erit pena reprobis. Sap.v. Videntes turbabunt̄ timore horribili ⁊c̄. vnde petebat: Job ſe interim protegi in inferno. Job.xiiij. Quis mihi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me ⁊ abſcondas me donec ꝑtranſeat furor tuꝰ ⁊c̄. Apoc.vj. Aſcondēt ſeſe in ſpeluncis montiū ⁊ in petris ⁊ dicent mōtibus ⁊ petris.cadite ſup nos ⁊ abſcōdite nos a facie ſedētis ſuper thronū et ab ira agni:quoniā venit dies magnus ⁊ quis poterit ſtare:⁊ poſt diſceptationē (deuorabit eos ignis) cū dicit. Ite maledicti in ignem eternū:hoc erit verbū aſperrimū:ecōtra iuſti ab auditione mala nō timebunt:ſed audient verbum ſuauū in clangore tube:ſuauiꝰ in diſceptatione eſuriui ⁊ dediſtis mihi mādu.ſuauiſſimū in diffinitione venite benedicti patris mei ⁊c̄. Hunc verſum ſic exponit Greg. bene dicit̄ ꝙ pones eos vt clibanū ignis ⁊c̄. quia veniente iudice cum diuiſione dei maloꝝ multitudo repellit̄ et intus per deſideriū ardet conſcientia ⁊ foris p̄ terrorē cruciat gehenna.ſequitur:

¶ **Fructum eorū de terra perdes: et ſemen eorum a filijs hominum.** 10

G De duplici fructu bonorū ⁊ malorum

¶ Fructum eorū de terra perdes) eſt duplex fructus.ſc3 fructus bonorū:⁊ hic eſt ſimpliciter fructus de q̄ ad Gal.v. Fructus autē ſpiritus eſt charitas gaudiū pax ⁊c̄.et eſt fructus malorū qui nō eſt ſimpliciter fructus:⁊ ideo dicit eorū.de quo Math.vij. A fructibus eorum cognoſcetis eos:vterq3 fructus premiabit̄ ꝓprio premio de p̄mio bonorū. Prouer.vlti. Date ei de fructu operū ſuorū. Sap.iij. Bonorū laborū glorioſus eſt fructus. Apoc.xxij. Ex vtraq3 parte fluminis lignū vite afferēs fructus.xij. Per ſingulos menſes reddens fructū ſuū.de malo Prouer.j. Comedent fructꝰ vie ſue:⁊ q2 iſte fructus eorū nō meretur bonū premiū dicit (fruc.eorū de terra).ſ.viuentiū.(p̄des) vt ibi nihil habitet. Eſa.xxvj. Iniqua geſſit in terra ſanctorū.q.d.forefecit eā:⁊ ideo ſequit̄ ⁊ non videbit gloriam dñi qđ ſic conſtrue (fructus eoꝝ de terra).i.terrenū perdes (⁊ ſemen eorū).i.opera (perdes a filijs hoīm).id eſt a bonis ne cū eis ſint heredes. Eſa.lix. Tele eorum nō erūt in veſtimentū neq3 operient̄ operibus ſuis opera eorū opera inutilia:⁊ opus iniq̄tatis in manibꝰ eorū:⁊ hoc eſt qđ dicit (ſemē eorū ⁊c̄.) cā eſt eius qđ p̄miſit (fructum eorū ⁊c̄.) q2 enī cū bonis nō ſeminauerūt hic: illic non metent fructus eternos.ij. Cor.ix. Qui parce ſeminat parce ⁊ metet:⁊ q̄ ſeminat in bñdictiōibus de benedictiōibus ⁊ metet:ꝓpter hoc alibi.pš.dicit. Eūtes ibant ⁊ flebāt mittētes ſemia ſua:⁊ poſtmodū ſequit̄ Veniētes aūt venient cū exul.por.ma.ſu.hic eſt enī neceſſarius ⁊ rectus ordo: p̄mo ſeminare:⁊ poſtea metere ⁊ colligere ⁊ fructꝰ. Prer̄ has q̄nq3 penas poſſunt aſſignari multe alie:l3 nō ponantur h̄ quas mali ſuſtinebūt in inferno. Vna eſt fames inſatiabilis. Eſa.lxv. Serui mei comedent ⁊ vos eſurietis. Secunda erit ſitis inextinguibilis. Eſa.lxv. Serui mei bibēt ⁊ vos ſitietis:vñ ⁊ diues epulo ardēs in lingua petijt guttā aque quā tamē non habuit Lu.xvj. Tertia eſtus irremediabilis Apo.xvj. Eſtuauerūt.i.eſtuabūt hoīes eſtu magno. Quarta erit frigiditas intolerabilis. Job.xxiiij. Ad nimiū calorē tranſient ab aquis niuium.ecce ſimul frigus ⁊ calor.xxij. Math. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Quīta ignis inextinguibilis. Apoc.xiiij. Cruciabit̄ igne ⁊ ſulphure in cōſpectu angeloꝝ ſanctoꝝ. Eſa.xxx. Torrens ſulphuris ſuccendēs eā.pš. Ignis ſulphur ⁊c̄. Sexta fumꝰ Eſa.xxxiiij. Aſcendet fumꝰ eius in generatiōe ⁊ generationē. Septima laceratio beſtiarū Eccli.xxxix. Oīa hec ad vindictā creata ſunt beſtiarū dentes ⁊ ſcorpij ⁊ ſerpentes ⁊c̄. Deut.xxxij. Deuorabūt eos aues morſu amariſſimo. Octaua dolor vehementiſſimus. Apoc.xvj. Cōmanducauerūt linguas ſuas p̄ dolore. Eſa.xiij. Torſiones ⁊ dolores tenebūt ſupple eos.q.parturiētes dolebūt. Nona horror ex aſpectu demonū. Job.x. Sempiternꝰ horror inhabitat. Joel.ij. A facie eius.i.dyaboli: cruciabunt̄ populi. Decima clauſio carceris. Math.xxij. Ligatis manibꝰ et pedibus eijcite eū in tenebras exteriores. Eſa.xxiiij. Claudent̄ ibi in carcere. Vndecima deſperatio. Sap.v. Spes impij.q.lanugo q̄ a vento tollit̄. Duodecima timor ſemꝑ impetentis mali ⁊ ira cōtra ſeipſos. Eccli.xl. Timor mortis ⁊ iracūdia ꝑſeuerans ⁊c̄. Decimatertia inuidia.pſal.

H Nota quindecī penas q̄s mali patiuntur i inferno.

f

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Peccatoꝛ videbit ⁊ iraſcet̃ dētib⁹ ſuis fremet ⁊ tabeſcet.
Decimaquarta vermis comedens eos. Eſa. vlt. Vermis
eoꝛū non moꝛiet̃. Eccli. x. Cum moꝛiet̃ homo hereditabit
ſerpentes beſtias ⁊ vermes.

11 ¶ Quoniā declinauerūt in te mala cogita/
uerūt conſilia q̄ non potuerūt ſtabilire.

¶ Qm̄ declinauerūt in te mala). in p̄cedētibus v̄ſibus ha
bitū eſt de pena quā ſuſtinebūt mali in inferno tā iudei q̄z
alij nec alio mō expoſuimus de iudeis q̄z de illis: q2 ⁊ ſi ſit
differentia aliq̄ inter penas hoꝝ ⁊ illoꝝ: non t̄n ita nobis
nota eſt differētia illa. h aūt ponit cām illaꝝ penaꝝ. ſ. ma
la opa: ⁊ q2 inter mala iudeoꝝ ⁊ alioꝝ diuerſitatē in ſpē
Allegorice videmus p̄mo de iudeis q̄ſi allegorice. Scdo de alijs ma
lis q̄ſi moraliter exponem⁹: dicit ḡ (qm̄ decli.). q. d. iō ſu/
pradicta ſupplicia iudei patient̃ (qm̄ decli.) et ponūtur h
duo merita iudeoꝝ: primū eſt blaſphemie ibi (qm̄ decli.)
Secundū eſt malicie quia nomē xp̄i voluerūt extinguere
(cogitauerūt cōſi. ⁊c̃.) vel p̄mū eſt xp̄i pſecutio. Secūduz
cōtra eū iniqua cōſpiratio primū notat̃ ibi. (declinauerūt
in te mala (blaſphemādo dicētes demoniū habes Johā.
viij. Et multa alia dicēdo. Itē eum pſequēdo ⁊ occidēdo
ne eis pſecutio immineret: vn̄ dixerūt Joh. xj. Si dimitti
mus eū ſic oēs credent in eū ⁊ venient romani et tol. locū
no. ⁊ gentē. ⁊ ſic declinauerūt in eū mala q̄ nō habuit blaſ
phemātes ⁊ mala q̄ non meruit pſequētes: ⁊ ſecundū no
tat̃ ibi (cogitauerūt conſi.) ſm qd̄ dr̄ Joh. xj. Collegerūt
p̄ncipes ⁊ phariſei conciliū aduerſus ieſum ⁊ dicebāt: q̄d
facim⁹ q2 hic hō multa ſigna facit. Hiere. xj. Cogitauerūt
ſup me cōſilia dicētes: mittam⁹ lignū in panē ⁊ eradam⁹
eū de terra viuentiū ⁊ nomē eius nō memoꝛet̃ amplius:
panis iſte eſt xp̄s q̄ dicit. Joh. v. Ego ſum panis vi. ⁊c̃. in
quē miſerūt lignū crucis: de quo Sap. xiiij. Benedictū eſt
lignū p̄ qd̄ fit iuſticia q̄ non potuerunt ſtabilire: q2 dicitur
Sap. ij. Hec cogitauerūt ⁊ errauerūt q2 impediti ſunt in
cōſilijs ſuis: etem̄ hoc ipō amiſerūt regnū ⁊ gentē q2 xp̄m
occiderūt: quē tamen occiderūt ne amitterent locū et gen
tem. p̄s. Cōprehendunt̃ in conſilijs quibus cogitāt h pre/
ſient eis in futuro.

12 ¶ Quoniā pones eos dorſum in reliquijs
tuis preparabis vultum eoꝛum.

¶ Quoniā) in p̄nti (pones eos). i. poni p̄mittes (dorſuz)
vt fugiant a te nō habētes illuminationē vultus tui: ſ da/
bis eos in reprobum ſenſum (⁊ p̄parabis vultuz eoꝛū). i.
cognitione tui q̄ deberet eſſe coꝝ q̄bus legē dederas ⁊ de
q̄bus ſm carnē natus fueras (in reliquijs tuis). i. in gēti/
bus q̄s tibi reſeruaſti hec p̄paratio fuit exhoꝛtatio iudeo/
rū vt intraret plenitudo gentiū ad Ro. xj. Illi nō cogno/
13 uerūt ſ tu o dn̄e (Exaltare). i. in gloꝛia reſurge ⁊ aſcende
in celū: (in v̄tute tua). i. in oſtenſione virtut̃ tue: vel (in v̄
tute tua) nō in alterius v̄tute vel auxilio ſicut alij q̄ reſur
gent a moꝛtuis ⁊ aſcendēt in celū: ſed nō in v̄tute ſua ſed
dei: ſm q̄ dicit̃ aſcenſio xp̄i ⁊ aſſumptio beate v̄ginis: q̄a
xp̄us p̄pria v̄tute aſcendit: ⁊ ipa v̄tute dei ⁊ miniſterio an
geloꝝ eſt aſſumpta: tu ergo exaltare ⁊ nos (cātabimus)
oꝛe) ⁊ pſallemus ope (v̄tutes tuas). i. miracl'a tua: h p̄ci/
pue in pſona apoſtoloꝝ p̄prie dicit̃: q̄ etiā in ipa aſcenſio
ne iubilauerūt deo ſm q̄ dr̄ in pſal. aſcēdit deus in iubila/
tione ⁊ poſtea p̄dicauerūt vbiq̄z ⁊ v̄tutes fecerūt dn̄o coo
Moralit. perante ⁊ ſermonē cōfirmante ſequētibus ſignis. Moꝛa/
liter poteſt dici de multis (quoniā declinauerūt in te ma/
la) O domicvolentes ſe p̄ te excuſare: ⁊ hoc faciūt multis
modis. Primo excuſantes ſe per dei operationē ſicut fe/
cit adā. Gen̄. iij. Mulier quā dediſti mihi ⁊c̃. dicunt em̄ q̄
re fecit nos dn̄s vt poſſimus peccare: ſed conſiderare de/
bent q̄ dominus fecit eos tales vt poſſent non peccare ſi
vellent ſaltē moꝛtaliter: in arbitrio em̄ illoꝝ eſt peccare vl'
nō. Eccli. xv. Appoſuit tibi aquam ⁊ ignē ad qd̄ volueris
poꝛrige manū tuā. Secūdo p̄ dei permiſſionez: dicunt em̄
q̄ deus p̄miſit eos cadere in peccato: ſed cōſiderare debe
rent q̄ ipi renuūt auxiliū domini dicentis Prouer. j. Ex/

J Nō rñſiones contra eos q̄ cānt deū de peccato ſuo ſe ſe excuſando.

tendi manū meā. ſcȝ ad adiuuandū ⁊ nō fuit q̄ aſpiceret.
Tertio per dei diſpenſationē: dicūt enim q̄ dominus per
miſit eos cadere vt foꝛtioꝛes reſurgent ⁊ ſic appareret dei
miſcdia ⁊ gratia in redimendo contra quos Ro. vj. Per/
manebimus in pctō vt gratia abundet abſit. Itē ad Ro.
iij. Si iniq̄tas veſtra iuſticiā dei cōmendat quid dicemus
nunq̄d iniquus eſt deus qui infert irā: ſm hoiem dico ab/
ſit. Quarto p̄ gratiaz deficientē: dicūt em̄ ſe peccare: eo q̄
dn̄s nō dat eis gratiā: ſm illud ad Ro. ix. Non eſt volen/
tis neq̄z currentis. ſed miſerētis dei: ſed iſti cōſiderare de/
berent q̄ ipi deſunt gratie dei ⁊ nō gratia eis: quia ſemp̄ p̄
ſto eſt. Phil. xij. Eſtote parati in eā que nobis offert̃ gra/
tiā. Quinto p̄ dei p̄uidentiā: dicunt em̄ q̄ dn̄s ita p̄ui
dit vt peccent: ſed cōſiderare deberēt q̄ p̄uidentia dei nō
infert neceſſitatē rebus: ſicut nec mēoꝛia p̄terite rei infert
neceſſitatē: vt propterea illā cōtigiſſe dicamus: ita licȝ do/
minus p̄uiderit q̄ facturi ſunt. tamē in voluntate eoꝛum
eſt nō peccare ⁊ peccare Ezech. iij. Si foꝛte vel ipi audiāt
⁊ ſi foꝛte quieſcāt (cogitauerunt conſilia). de q̄bus multa
habita ſunt in p̄mo pſal. in p̄ncipio: beatus vir q̄ nō abijt
in cōſilio impioꝝ (que nō potuerunt ſtabilire) quia vt di
cit̃ Job. v. Dn̄s diſſipat cogitationes malignoꝝ ne poſ/
ſint manus eoꝝ implere qd̄ ceperant qui apprehendit ſa
pientes in aſtutia ſua ⁊ conſiliū prauoꝝ diſſipat ſicut pa
tet Lu. xij. De diuite qui cogitabat intra ſe hoc conſiliū di
cens deſtruā hoꝛrea mea ⁊ maioꝛa faciā ⁊ illuc congrega
bo oīa mea ⁊ que nata ſunt mihi dicā anime mee anima
habes multa bona poſita i annos plurimos: requieſce co
mede bibe: qd̄ mane hoc conſiliū cogitauit: ſed nō potuit
ſtabilire: q2 ſequit̃ ibi: dixit aūt illi deus Stulte hac nocte
repetent aiam tuā a te ⁊c̃. Job. xxiiij. Eleuati ſunt ad mo
dicum ⁊ nō ſubſiſtent: vbi Grego. dicit. ſubſiſtere neq̄unt
q̄ ab eterne eſſentie ſoliditate diuidunt̃ quā diuiſionez fa
cit peccatū: ſm illud Sap. j. Peruerſe cogitatiōes ſepant
a deo ⁊ bene dico q̄ nō potuerunt ſtabilire (qm̄ tu) q̄ pra
uoꝝ cōſilia diſſipas (pones eos dorſum) ſicut ipi mō te
ponūt dorſum: ſunt em̄ due vie. vna ad deū alia a deo: ad
deū eſt via charitat̃: a deo via cupiditat̃: q̄ ergo a deo ver
tit̃ ad terrā deū ponit dorſum. ſ. a dorſo: vn̄ Hiere. ij. Uer
terunt ad me tergū ⁊ nō faciē: ⁊ Zach. vij. Auerterūt ſca/
pulā recedētes ⁊ aggrauauerūt aures ſuas ne audirēt et
poſuerūt coꝛ ſuū vt adamantē ne audirēt legē. Ecce quo/
modo ipi ponūt deū dorſum: ſed ſequit̃ ibi quō deus po/
net eos dorſum ⁊ factū eſt. i. fiet ſicut locutus ſuz ⁊ nō au/
dierūt: ſic clamabunt ⁊ nō exaudiā (in reliquijs tuis pre/
parabis vultū eoꝛum) hoc poteſt legi de p̄ſenti vel de fu/
turo: de p̄nti ſic dico: quoniā pones eos dorſum: quia po/
ſuerunt te dorſum hoc eſt quia (in reliquijs tuis prepara
bis). i. preparari permittes (vultū eoꝛum). id eſt volūta/
tem reliquie domini ſunt terrene diuitie delitie ⁊ honoꝛes
que dn̄s ⁊ cōmenſales eius tanq̄z inſipida reliquerunt in
q̄bus preparant̃ vultus cupidoꝛum delitioſoꝝ ambicio/
ſoꝛum: quia ad illa toto coꝛde anhelāt ⁊ notabiliter dicit.
(preparabis) tum quia ad ea que habere nō poſſunt pre
parati ſunt recipienda: tū quia hec appetere eſt p̄paratio
ad damnationē: ſm illud. j. Thim̄. vj. Qui volūt diuites
fieri incidūt in temptationē ⁊ in laqueū dyaboli ⁊ deſide/
ria multa ⁊ inutilia ⁊ nociua que mergunt hominē in in/
teritum ⁊ damnationē: radix em̄ omniū maloꝝ cupidi/
tas: vnde acquieſcendum eſſet conſilio apoſtoli quod ibi
dem p̄mittit habentes alimēta: ⁊ quibus tegamur his cō/
tenti ſumus: vel de futuro ſic (in reliquijs tuis ⁊c̃.) reliq̄e
domini ſunt infernus ⁊ terra: deus em̄ eſt lux ⁊ reliquie lu
cis ſunt tenebre: de quibus Math. xxv. Inutilem ſeruū
eijcite in tenebras exterioꝛes: ⁊ bene dicunt̃ exterioꝛes: q2
extra deū lucem in his reliquijs ſiue ad has reliquias p̄/
parabit dn̄s vultus maloꝝ quando in die iudicij ſepara
bit oues ab hedis: ſtatuens oues a dextris: hedos autez a
ſiniſtris: ⁊ tamē dicet eſuriui ⁊ nō de. ⁊c̃. (vultū eoꝝ) non
noīat aliquē ſenſum determiate: ſ ſimul oēs ſenſus: viſus
em̄ erit in tenebris: ſm illud Eſa. lix. Impegimus in me/

R Omnes ſenſus dānatorū cruciabuntur in inferno.

ridie q̄ſi in tenebris in caliginoſis quaſi mortui ⁊c. audit⁹ erit i clamore horribili ſm illud qđ ibi ſequit̄ Eſa. lix. Rugiemus q̄ſi vrſi om̄s: ⁊ Soph. j. In die illa dicit dn̄s vox clamoꝛ a porta piſciū ⁊ vlulatus a ſecūda: odoratus erit in fetore. Apo. xix. Miſſi ſunt in ſtagnū ignis ardētis ſulphure. Guſtus in amaritudine maxima. Hiere. ix. Ego cibabo ppl'm iſtū abſinthio ⁊ potū dabo eis q̄ſi aquā fell'tact⁹ erit i ardore. Eſa. xxxiij. Quis poterit hitare de vob cū igne deuorāte q̄s hitabit ex vob cū ardorib⁹ ſempiternis.

14 ¶ Exaltare domine in virtute tua: cantabimus ⁊ pſallemus virtutes tuas.

¶ Exaltare dn̄e) cōcluſio eſt iuſti deſiderātis retributionē bonoꝝ (exaltare dn̄e) chriſte (in v̄tute tua) iudiciaria poteſtate. Eſa. v. Exaltabit̄ deus i iudicio ⁊ de⁹ ſanctus ſanctificabit̄ in iuſticia quā ſumet de malis (⁊ nos). ſ. iuſti introducti ad nuptias (cātabim⁹ ⁊ pſallem⁹ v̄tutes tuas). id eſt te ⁊ v̄tutē tuā laudabimus ineternū. pš. Beati q̄ habitant in domo tua dn̄e: in ſecula ſeculoꝝ laudabūt te.

Pš. xxi.

Pſalmus XXI

1 Deus deus meus reſpice i me quare me dereliquiſti: longe a ſalute mea verba delictorum meorum.

¶ Titulus. In finē. pš. dauid ꝓ aſſumptiōe vel ſuſceptione matutina ſeu cerua matutina. Supra egit propheta de multiplici gratia xp̄i: ⁊ in fine de gloria aſcēſiōis eius: ſed q2 hanc meruit ꝑ paſſionē ſuā: ideo h̄ agit de paſſione xp̄i titulus patet vſq3 ibi (pro aſſumptōe ⁊c.) ⁊ eſt ſenſus. pš. iſte tendēs (in finē) eſt dauid. i. xp̄i agētis (pro aſſumptione) matutina. i. de paſſiōe in q̄ orauit pro reſurrectiōe mane facta ⁊ iō dicit (pro aſſumptiōe) nō de vel ꝓ cerua matutina idē eſt ſenſus humanitas xp̄i cerua matutina dicit̄ q2 ſicut cerua mane ſurgit ad paſcua tranſiliēs vtpote leuis ſpinoſa ⁊ lutoſa: ſic xp̄us carens pondere peccati cito trāſilijt ſpinoſa diuitiaꝝ: ⁊ lutoſa deliciarū huius vite mane ſurgēs ad paſcua celeſtia. pš. iſte p̄mus eſt inter eos in q̄bus aperte ⁊ pfecte de paſſiōe xp̄i agit̄: ⁊ dicit Caſſiodorus ꝙ q̄nq3 ſunt. pš. tales in hoc nūero editi in figura ſanguinis xp̄i quiquies effuſo. Primo in circūciſione Luc. ij. Secūdo in ſudore ſanguis Lu. xxij. Tertio in flagellatione Joh. xix. Quarto in foſſione manuū ⁊ pedu3. Quinto in apertiōe lateris: de his duob⁹ habet̄ in eodē caplo. Johā. p̄ma effuſio fuit in ſignū. ſecunda in exemplū. tertia et quarta in premiū. quita in inſtitutione ſacramentoꝝ: ⁊ iō miſſa in quinq3 partes diuidit̄. Prima ps eſt vſq3 ad euangeliū: ⁊ q̄ttuor ſilentia q̄ ſequunt̄ quattuor alias ptes diſtinguūt. Itē canon q̄nq3 ptitus eſt. p̄ma ps vſq3 ad Quipridie. Scđa vſq3 memēto. Tertia vſq3 pceptis. Quarta vſq3 ad emboliſmū. Quinta vſq3: libera nos dn̄e: ⁊ dr̄ emboliſmus q̄ſi ſup excreſcēs q2 ſupaddita eſt ōroni dn̄ice: eſt ergo materia hui⁹ pſal. xp̄i paſſio. Modus tripartit⁹ eſt pſal. Primo p̄mittit̄ cōqueſtio de derelictiōe dei et p̄ter hec oratio. Secūdo deſcribit̄ paſſio ⁊ petit̄ reſurrectio ibi (circumdederūt me vituli multi). Tertio fructus ⁊ vtilitas paſſiōis oſtendit̄ ibi (narrabo nomē. t.) agēs p̄mo ergo de paſſiōe petit glorioſam reſurrectionē: p̄mo captans beniuolentiā iudic' dicens (deus) oīm per creationē (deus meus) per ſpecialē cultū. q. d. q̄ potes quia deus ⁊ vis q2 deus meus (reſpice in me). i. vide afflictionē meā. loq̄tur eñ quaſi pendēs in cruce: ⁊ dicit Hiero. ꝙ dn̄s in paſſione cecinit hunc pſalmū ⁊ ſequētes vſq3 ad verſum illū In man⁹ tuas cōmendo ſpiritū meū: cū ergo dicit (reſpice in me) ſic latēter afflictio innuit ſe petere reſurrectionē: ſicut pauperes quādo dicūt trāſeuntibus: reſpicite i nos: volunt dicere viſa nr̄a miſeria moueat nos ad dandū nobis elemoſynā: poſt orationē cōquerit̄ dicens (quare me dereliquiſti). i. penis expoſuiſti (lōge a ſalute mea) ⁊ hec ſm opinionē iudeoꝝ ⁊ merito querit quare ꝓpter tres rationes. q. d. quare me cruciatibus iudeorū expoſuiſti cu3 tine peccato eſſem. Eſa. liij. Eo ꝙ iniquitatē nō fecerit neq2 dolus fuit in ore eius: vnde ⁊ Pylatus reſpōdit iudeis Joh. xviij. Ego nullā in eo inuenio cauſa3. ſcilic3 mortis.

A Hūanitas xp̄i q̄re cerua matutina dicitur.

B Quinq̄es xp̄s ſanguinē ſuū fudit.

Item cū multa bona eos docuerim. Math. xxvj. Tanq3 ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus cōprehēdere me. q̄tidie apud vos erā docēs in tēplo ⁊c. Ite3 cū multa bona fecerim eis. Joh. x. Multa bona opera oñdi vobis ex patre meo ꝓpter qđ hoꝝ me lapidatis. poſt queſtionē ponit ſolutionē. ſc3 q2 hoc pctm̄ huāni generis exigebat vt ꝓ nobis pateret̄ hoc eſt (v̄ba). i. clamor (delictoꝝ). i. peccatoꝝ q̄ ſunt (meoꝝ). ſ. hoīm ſupple hoc exigebāt. Eſa. liij. Propter ſcelus ppl'i mei pcuſſi eū: vel ſm illum eundē ſenſum planius pōt conſtrui ſic (deus deus me⁹ quare me dere.) ſicut ſupra: ⁊ ſbdit reſponſionē (longe a ſalute mea verba delictoꝝ meoꝝ). i. clamor pctōrum hoīm elongat a me ſalutē. ſ. corporis. i. exigit vt patiar in corpe: vt ſupra dictu3 eſt: vel ſic in alio ſenſu (deus deus meus ⁊c. in me q̄re me dere.) hoc nō mutat̄: ⁊ ſbiungit rationē quare: ecce (lōge a ſa. m.). i. ideo me dereliquiſti q2 tu es (longe a ſa. m.). i. meorū membroꝝ infirmorū ꝑ peccatū: q2 longe a pctōribus ſalus: ⁊ poſt addit iſta (delictoꝝ meoꝝ) ſupple h̄ ſūt q. d. ꝙ dixi dereliquiſti ⁊ (longe a ſal. m.) non ſunt mea in mea ꝓpria pſona: q2 tu nunq3 me derelinq̄s: ſed ſunt (delictorū meoꝝ). i. ꝓpter delicta eorū q̄ ſunt mei vt ſit trāſitio inter duos genitiuos: ſm qđ ante lectū eſt.

¶ Deus meus clamabo per diem et non exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad inſipientiā mihi 2

¶ Deus meus clamabo) ſupra habitū eſt de ōrone ⁊ queſtione: h̄ aūt ponit materiā ōronis. ſ. q̄d oret (deus meus clamabo ad te) in pſona meoꝝ (per diē) ꝓſperitat̄ vt nō recedat: vel (per diē). i. ꝓpter diē vt veniat ⁊ nocte aduerſitatis vt nō veniat: vel ſi affuerit vt recedat: hoc mō in pſona mēbrorū ſuorū ex ſenſualitate orabat. Math. xxvj. Si poſſibile eſt tranſeat a me calix iſte: adhuc q̄ſi in ꝓſperitate erat ſ; in foribus erat tribulatio: q2 ſtatim appropinquauit q̄ eum tradidit morti iudas ⁊ cu3 eo turba multa cū gladijs ⁊ fuſtibus vt ibi legit̄. de hac die ꝓſperitatis dicit pš. Ab altitudine diei ego timebo. Hiere. xvij. Diē hominis nō deſideraui tu ſcis de nocte in pſal. Per diem ſol nō vret te neq3 luna per nocte3. Job. xxxv. Qui dedit carmina in nocte (et) lic3 ſic clamē tñ (nō exaudies) cōtrarium videt̄ Heb. v. ibi dicit ꝙ exauditus eſt in omibus pro ſua reuerētia. Solutio. Exauditus eſt in oībus q̄ petijt ex rōne nō ex ſenſualitate: ⁊ ſupra diximus ꝙ h̄ petit ex ſenſualitate ⁊ in pſona infirmorū dico ꝙ (nō exaudies) et h̄ erit (nō ad inſipientiā mihi) ſed ad ſapientiā. ſ. vt ſapienter ꝑ humilitatē paſſionis redimā hoīem lapſum ꝑ ſuperbiā. Job. xxvj. Prudentia eius pcuſſit ſuperbu3 Eccli. ix. Ciuitas. ſ. eccl'ia parua ⁊ pauci in ea viri venit cōtra eam rex magnus. ſ. dyabolus ⁊c. inuēctuſq3 eſt in ea vir. ſ. xp̄us ſapiēs ⁊ pauper liberauit vrbē ꝑ ſapientiā ſuam.

¶ Tu autē in ſancto habitas: laus iſrael. 3

¶ Tu aūt in ſancto habitas) Cōtinuatio dico ꝙ nō exaudies vt liberes me q̄n ſed tamē ſemꝑ mecū eris ⁊ cōfortabis me: hoc eſt qđ dicit (tu aute3) o (laus iſrael). i. quem laudāt vidētes ⁊ cognoſcentes eū: et per quē laudabiles ſunt (habitas) permanēter (in ſancto). i. in me q̄ ſum ſanctus ſanctorū Joh. xiiij. Pater aūt in me manens ipe facit opera: nō creditis quia ego i patre ⁊ pater in me (in te ſperauerunt) cōtinuatio vere (tu qui habitas in ſancto). ſc3 in me cōfortabis me: probatio q2 patres antiquos cōfortaſti: ergo multofortius me: hoc eſt.

¶ In te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerunt ⁊ liberaſti eos. 4

¶ In te ſperauerūt patres noſtri) ſm carnē nec fruſtrati ſunt a ſpe ſua: vnde ſequitur (ſperauerūt ⁊ liberaſti eos) vt populū iſrael de egypto. Exođ. xiiij. Danielem de lacu. Dañ. xiiij. Tres pueros de camino Dañ. iij.

¶ Ad te clamauerūt et ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt ⁊ non ſunt confuſi. 5

¶ Ad te clamauerunt) per orationē deuotam in neceſſitatibus ſuis: ſicut. ij. Paral. xx. dixit ioſaphat Cū ignorem⁹ quid facere debeam⁹ hoc ſolu3 habemus reſidui vt ad te oculos noſtros dirigamus (et ſalui facti ſunt) euadentes

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf